

Božena Marinković – Pred najezdom Turaka pretci iz rodnog Danilovgrada izbegli u Hrvatsku u Zapadnu Slavoniju u mesto Okučani gde se rodila 06.06.1952. godine. Završila Gimnaziju u Novoj Gradiški. Studirala književnost u Zagrebu. Objavljivala u periodici. Živi u Požarevcu, sa suprugom Miletom ima troje dece, Dušana, Ljubinku i Bogdana.

NEBO MI SE RUGA

U krvi ključa vratak
od najljuće rakije jači.
Pijana ludo od neprospavanih noći,
prevarena nadom, mučena grkim obiljem,
klonuću ko mrtva zmija pod kamen.
Nebo mi se ruga beskrajem,
kopljem u čelo probada.
Ovnujsko zvono, vesnik krvavog vučijeg zuba, napada.
Gde ću leći da same zaspu oči umorne?
U kojoj samoći rupu da iskopam
od boli ljute da se okupam?

ODROĐENI

Oprosti Bože!
Misao nam je uvek bila ko anđeo slomljenih krila.
Iz inata rođeni.
Uvek u sunovratu,
u trajnom padu.
Po predugoj krvavoj džadi
gde preci ostaviše kost, krv i umornu dušu, nestajemo
u tami, u crvljivom mraku, trajnoj pomrčini i smradu.
Nemi. Mutavi. Šugavi.
I kao što reče dobar pesnik,
dok umiru gozbe bilja, nigde smeška a kamoli
puste sreće, obilja.
Tajna je razmera po kojoj deluju Božije moći,
ali niko se više ni ne seća čarolije Božije istine i
Božije pravde.
Odrođeni i pogani hlabro vazdignite glave!
Valja nam poći na poslednje iskušenje pre večne noći il
nebeske slave.

DOK TE LJUBIM

Krik sam silovane devojčice.
Mrazna glad u stogodišnjoj kiši.
Zeleni lišaj na lužnjaku hrastu
što sam u polju ubija besne gromove.
Krivokletnica, lažljivica s otrovnom pečurkom
na božićnoj trpezi.
Bog mi te darovao u poruzi.
Znao je da je ljubav moja tajna večera.
Ponornica, vrtoglavica.
Strah drhtavi pijanog igrača na žici.
Rasečena pomorandža razmaknutih kriški.
Ujed psa. Pevac na vetrokazu.
Svilen drhtaj Tvog izgovorenog vokala.
Pisak parne lokomotive,
bič na koži krivca.